

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Pruncul Isus rege conducător în luptele sufletești.

S'a întâmplat, că pe la mijlocul veacului al doisprezecelea să ajungă pe tron Godfrid duce de Brabant, un băiat, care abia avea vârsta unui an.

Supușii lui, după ce i-au jurat credință, numai de cât au plecat pe câmpul de luptă în contra popoarelor vecine, cari amenințau neatârnamarea țărișoarei lor.

În aceasta luptă au hotărît — să le fie conducător micul copilăș încoronat. L'au dus deci cu sine — culcat în leagăn — pe câmpul de luptă și l'au așezat pe un arbor înalt așa că o singură privire spre el — în cursul celei mai înverșunate lupte — a turnat curaj în cei îndoielnici, constanță în cei curăjoși, rușine și încredere nouă în cei ce voi au să se dea înapoi.

Sfârșitul luptei a fost o învingere strălucită!

Viața creștinului e o luptă neîntreruptă la care cu toții avem lipsă de curaj până în sfârșit. În luptele noastre sufletești ce le purtăm cu cel mai neîmpăcat vrăjmaș cu deavolul, cine ar putea să ne fie mai puternic și însufleșitor conducător de cât micul Prunc dumnezeiesc din peștera Vifleimului.

„Să ne într'armăm — spune sf. Ciprian — cu numele și cu puterea acestui Prunc la lupta ce ne așteaptă, la luptă în contra răului din afară și din lăuntru nostru!”

Dacă voim să fim ai Pruncului — Isus și să-i rămânem credincioși, atunci în numele Lui trebuie să purtăm lupta împotriva tot ce este păcătos.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

(Urmare)

La trei ani și jumătate — după sosire, sfânta Casă se porni din mijlocul Dalmațienilor — rămași mahniiți în sufletele lor, și trecând peste marea Adriatică a fost găsită în Italia, în mijlocul unei păduri de plopi, pe pământul din Recanați. — La puțină vreme după aceea, încă de două ori a fost strămutată tot prin mâinile nevăzute ale îngerilor, și în sfârșit se așeză la Loreto, unde se află și astăzi, închisă în zidul preafrumoasei catedrale de acolo. La acest oraș pelerinază mii de credincioși din toată lumea, ca să vadă sfânta Casă.

Acolo fiecare poate vedea cu ochii săi acest smerit adăpost — între ale cărui ziduri Isus Hristos, Mântuitorul lumii și-a petrecut copilăria și tinerețele sale, care a fost martorul virtuților sale și a convorbirilor sale cu preasfânta Fecioară Maria, maica sa, și cu sfântul Iosif, tatăl său crescător sau nutritor; unde în tăcere și în ascunziș s'au săvârșit negrăitele taine de umilință, de sărăcie, de ascultare, și de iubire, pe cari Isus a voit să le dea lumii. —

Despre aceasta mare minune a strămutării sfintei Case din Nazaret — în Italia — s'a scris mai pe larg și s'a tipărit în Blaj — în anul 1911 — o broșură de 58 pagini, intitulată: *Sfânta Casă din Loreto* — Schiță istorică — prelucrată de Dr. Victor Bojor, profesor de teologie, astăzi canonic în Gherla. Publicarea aceasta a fost o mare senzație între Români pe vremea aceea, broșura astăzi nu se mai găsește la nici o Librărie. — E nădejde — că se va tipări a doua oră —

— cât mai curund. — Iar mai târziu se va tipări o lucrare și mai mare despre acest lucru, intitulată: *Istoria Sfintei Case a Maicii Domnului din Loreto. Documente istorice și tradiționale.*

Viflaimul. „Și tu Viflaim (Betleeme), pământul Iudei, cu nimic nu ești mai mic între orașele Iudei, căci din tine va ieși povățuitor, care va paște pe poporul meu Israil.” Așa prorocia în Legea Vechie — prorocul Mihea 5. 2. — Viflaimul, leagănul lui Isus! Oare mai este în lumea întreagă vre-un oraș mai însemnat, mai scump pentru inima unui creștin, mai bogat de pomeniri dulci și mișcătoare? Dulcele nume de Viflaim este o lumină care ne arată pe Fiul lui Dumnezeu în smerita iesle, cu Maria și Iosif lângă el, cei mai deaproape văzători ai tainelor sale, apoi ingerii, cari cântă mărirea sa, apoi păstorii chemați din împrejurimi, apoi Magii — filozofi, cari vin de departe, povățuiri de stea, ca să se inchine Mântuitorului lumii.

Au trecut două zeci de veacuri, și Viflaimul este tot acolo, cum a fost și atunci, înfățișând și astăzi pentru ochii pelerinilor aceeași fizionomie, ce o imbiă atunci ochilor Mariei și alui Iosif. — Martor nemuritor al nașterii lui Hristos, Viflaimul ne spune din nou toate amănuntele copilăriei lui Isus, atât de scumpe pentru inima celui ce are credința creștină.

Vestitul oraș alui Iuda — este cam la doi kilometri spre sud dela Ierusalim. — Plecând din aceasta capitală (Ierusalim,) călătorul percurge un drum ușor și plin de cucernice pomeniri. Câmpia sămănată și presărată cu smochini și cu maslini înverziiți, e dulce și surăzătoare. Îndată dai de *Turnul lui Simeon*, adecă ruinele unei case vechi, unde se spune, că locuia bătrânul Simeon, care a primit și purtat în brațele sale pe pruncul Isus. — Mai departe se vede un arbore, cunoscut sub numele de *terebintul văii*, cinstit de pelerini, pentru că după cum spune o legendă pie, în ziua *Întâmpinării Domnului* — când Maria ducea în brațe pe pruncul Isus, iar Iosif două turturele, trecând prin acest loc, acel arbore și-ar fi plecat crengile sale, drept cinstă față cu sfânta familie. — Mai încolo se vede o fântână — numită *fântâna Crailor* pentru că se crede, că ajungând la acest loc Craii — Magi, li s'a arătat iarăș steaua, care îi povățuia pe ei. Nu departe se vede apoi un mare bolovan — care se ridică peste

păduricele de maslini. Se numește *bolovanul lui Ilie*, pentru că pe el se odihni prorocul Ilie, când fugind de mânia Izabelei, se ascunse în deșertul Iudeei. — Din înălțimea acestui bolovan, care nu e departe de drum, se vede de o parte Viflaimul, unde se nascu Mântuitorul, iar de altă parte Ierusalimul, unde muri, și muntele Mastinilor, de unde se sui la cer.

Micul oraș alui David, așezat pe un deal ridicat, strălucește ca o coroană împărătească, și pare că spune, că *Împăratul Împăraților* s'a născut în sânul său. — Văzând acest oraș, călătorul mișcat izbucnește în cuvintele rostite de sfânta Paula (o nobilă matroană din Roma care a cercetat locurile sfinte): „Bucură-te, o Viflaim, casa pâinii, unde s'a născut acela care este adevărata pâne pogorâtă din cer! Te salut, Efrata, *ținut roditor*, care ne-ai rodit pe Mântuitorul! Efrata a fost numirea mai veche a Viflaimului, ce i s'a dat pentru bunătatea pământului său, care și astăzi produce struguri, maslini, și alte fructe din belșug.

(Va urma.)

Amintirea sămnnului onoratei Cruci — 7 Maiu. — După moartea cuviosului împărat Constantin cel mare, i-au urmat în împărăție Conștanție. Acesta a primit eresul Arianilor cari huleau pre fiul lui Dumnezeu, drept ca spre rușinarea ereticilor și spre întărirea celor drepti credincioși s'a făcut un sămn minunat în cetatea Ierusalimului în sărbătoarea SS. Rusalii în 7 Maiu anului 351. —

Anume în ora a treia din zi (ora a noua după calcul nostru) s'a arătat pre cer sămnnul Sfântei Cruci, care strălucea cu o lumină mai minunată de cât razele soarelui. Sămnul acela al Sfântei Cruci a stătut asupra muntelui Golgota și s'a intins până la muntele Eleonului, care este departe de la Golgota ca la 15 stadii. Frumseța crucei era atât de mare, încât a ieșit tot poporul să o vază tineri și bătrâni, ba și pruncii mici o admirau, și cu toții au preamărit pre Dumnezeu și au mers în biserică, aducând laudă și cântări de mărire lui Dumnezeu, care a binevoit a arăta semnul Sf. Cruci.

Atunci ereticii și inimicii lui Hristos s'au implut de rușine, văzând atât de mare mărirea și putere a lui Hristos Domnul nostru întru arătarea crucei cei Dumnezezești.

Cu arătarea Sf. Cruci s'a dovedit cumcă credința creștinească este dreaptă, adevărată și binecuvântată prin Sf. Spirit, prin descoperire și putere întărită și din ceriu cu semne și cu minuni mărturisită.

Sf. Ciril episcopul Ierusalimului îndată a făcut cunoscută arătarea aceasta minunată împăratului Constanție, sfătuindu-l să păstreze credința cea dreaptă.

Iar prin arătarea Sf. Cruci foarte mulți din iudovi și din elini s'au creștinat, primind botezul și au preamărit Dumnezel nostru cel deoființă și carele pururea este împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt.

Legea cultelor. In jurul acestei legi — pe cum este cunoscut cetitorilor nostri — s'au făcut multă zarvă. In deoseb articolul 45 (ajuns 47), care era să fie mult păgubitor Bisericii noastre a făcut multă gălceavă. După lungi debateri și in urmă vorbirilor ținute cu atâta insuflețire de cătră Arhireii nostri pentru apărarea drepturilor Bisericii catolice acest articol s'a dat afară din textul legii. Aflăm, că proiectul votat — cu eliminarea articolului incriminat — de cătră corpurile legiuitoare, a fost întărit de cătră inalta Regență și publicat in 22 April in Nr. 89 al „Monitorului Oficial.”

Hirotonire. Tinerul teolog absolvent *Cornel Fucec* a fost hirotonit intru preot de cătră Preasfințitul Episcop *Iuliu* in catedrala din Gherla. Sincere felicitări!

Necrolog. Eparhia Gherlei a indurat o adânc simțita pierdere prin trecerea la cele veșnice a mult onoratului *Vasile Ivașco* protopop onorar și paroh al parohiei de jos din Apșa de jos (Cehoslovacia). A trăit 73 ani. Poporeni, pe cari i-a păstorit 35 ani, l'au petrecut cu durere și lacrimi până la mormânt. A fost un preot zelos și vestit cântăreț. Pre vremuri era numit „filomela Marmășiei.” In veci pomenirea lui.

Cutremure de pământ in Bulgaria și Grecia. Grozave cutremure de pământ au fost in țările vecine cu noi, Bulgaria și Grecia. Mii da oameni sunt fără adăpost. Toate țările civilizate vin într'ajutor năpăstuiților de soartă. Preafericitul Părinte Papa dela Roma a fost cel dintâi care a trimis un ajutor grabnic de 100.000 levas bulgare.

Că inșiși credincioșii bulgari considere astfel de cataclisme ca avertismentele lui Dumnezeu omenirii păcătoase dăm mai la vale câteva insemnări date de trimisul special al „Uuiversului” la fața locului.

In timpul cutremurului, — spun țărani, — multe vite au murit. Altele s'au schilodit. Pe cele atât de invalide incât nu mai pot fi folosite, le ducem la tăere.

Oamenii vorbesc răgușit și domol, ceea ce de cuvintelor lor intonări uneori dureroase, ca ale unui oftat din adânc, infășișarea lor și tonul grav al vocilor mă incredințează, că resemnarea i-a câștigat și-i stăpânește.

Ne apropiem de Papazli, — spun fără voie, deplin convins acum prin intristătoarea privești a convoiurilor cenușii

După o vreme, șoferul bolborosește ceva inecat in 1-uri.

— Se vede satul, — îmi comunică d. Hrisicu.

Scot capul pe sub capota mașinei, dar degeaba caut să-mi sporesc puterea ochilor: nu isbutesc să deslușesc prin perdeaua mohorită a ploaiei, decât o colină fumurie, cu coama accidentală.

— Nu văd nimic.

— Nici eu, — mărturisește tovarășul meu, intrând imediat apoi in vorbă cu șoferul.

— Imi spune, — traduce d. Hrisicu, că dacă vedem colina, vedem tot, deoarece din Papazli n'a mai rămas decât o uriașă grămadă de moloz.

— Cum?

— Da, șoferul a mai fost pe aici și-mi spune, că satul par'că a fost turtit la pământ.

Intr'un loc înfiptă in mijlocul unor ruine o cruce mare de fer. Mă gândesc, că poate sub dărâmături, a fost prins vre-un om și oamenii i-au pus o cruce pe mormântul care l'a cuprins de viu. Dar primesc altă lămurire.

— Aici a fost o moschee ridicată acum 150 de ani și pe care bulgarii au transformat-o in biserică.

Când s'a năruit clopotnița, crucea a rămas infiptă drept in mijlocul mormanului de dărâmături, așa cum o vedeți acum. In zorii zilei, văzând-o oamenii, au ingenunchiat și lângă cruce, preotul a rostit rugăciuni.

Nimeni nu s'a jelit de pierderea avutului. Au fost plânși morții și îmbărbătați răniții. Dar de pierderea caselor, n'a fost

rostit un singur cuvânt. Nici de pierderea vitelor, cari cele mai multe au murit sufocate, iar cele rămase în viață erau schilodite.

Ziua după rugile ridicate de preot lângă crucea infiptă în dărâmăturile fostei biserici, pacea cobori în suflete și un indem al bibliei se opri în minți :

— Bog dal, Bog zvel!

— Domnul a dat, domnul a luat!

Sunt cuvintele pe cari le rostește acum, cu cea mai creștinească resemnare, fiecare dintre nenorociții țărani.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărlicică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Biblioteca „Presa bună” în Iași.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărțicele de mult folos :

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
  - No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
  - No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
  - No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 6 Lei
  - No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
  - No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
  - No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
  - No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- SUB TIPAR :
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști”
  - No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.”

Poșta redacțiunii.

Rev. Monseigneur Ludovic Vida, camerar papal paroh II. Carei. Vă am trimis prin posta câte un exemplar, din Biblioteca populară creștină din Maramureș din fiecare No. Salutări cordiale.

P. de sub M. Am trimis câte 20—20 exemplare din Biblioteca populară creștină din Maramureș, Librăriei Presa Bună Iași precum și Librăriei Pavel Suru București, de unde chiar s'au și cerut. Multe salutări.

Calendar săptămânal.

6—12 Maiu 1928.

- 6. Dumineca Paralicului (Ev. Ioan 5. 1.) Dreptul Iov.
- 7. Luni. M. Acachie.
- 8. Marți Ap. Ioan
- 9. Mercuri. Pr. Isaia
- 10. Joi. Simion Zilot
- 11. Vineri. M. Mochie
- 12. Sâmbătă. M. Epifan